

Лидер СПО Вук Драшковић бацио је рукавицу у лице свима онима који на Косово гледају из „епске перспективе“ и у интервјуу за „Ало!“ први пут јавно рекао да Србија, ако треба, мора у ЕУ са или без Косова!

Драшковић нам је открио и како је и где упознао Хитлера и Тита, али и да припрема нови роман. Ако га у међувремену не „скува“ супруга Даница...

Изјавили сте на слави СПО да „Косово не сме бити камен око врата Србије“. На шта мислите?

- Све док одбијамо да признамо данашњу стварност на Косову, док говоримо да је та територија глава, душа и срце Србије, а да је сва остала Србија само тело без главе, ми Косово претварамо у камен око врата Србије. А стварност коју не признајемо је сурова. Албанаца је тамо више од 90 одсто, а они не прихватају Србију за своју државу. На том простору нема никакве власти државе Србије.

Резолуција 1244 Савета безбедности УН-а, која је на снази, потврђује суверенитет Србије над Косовом?

- После Милошевићевог пораза у рату с НАТО, Србија је морала са Косова да повуче војску, полицију, управу, судове, сваки симбол своје власти. Одузет јој је суверенитет над Косовом, а дато јој је парче папира о суверенитету. То ми личи као да гладном човеку одузмете хлеб, а онда му дате слику хлеба.

Косово је, ипак, територија која припада држави Србији?

- У сваком уџбенику међународног права пише да држава није територија, него је држава власт државе над територијом. Нашем народу морамо рећи трагичну истину да

је ратни циљ и НАТО и Милошевића био исти: да Србија изгуби Косово!

Можете ли то да појасните?

- Појаснио сам безброј пута досад, као и у својој књизи „Мета“. Док су трајали преговори у Рамбујеу, Милошевић је одлучио да их минира и да изазове бомбардовање Србије, с образложењем да Србија мора изгубити Косово и да је добро што ћемо за тај губитак моћи да окривимо НАТО, Америку и Европу, па косовски пораз да претворимо у распаљивање мржње у српском народу према Западу и стратешко окретање државе према Истоку. Не заборавите, с првим НАТО бомбама тадашњи Савезни парламент усвојио је резолуцију о државном јединству с Русијом и Белорусијом. Трагично је да смо ми и данас таоци те сулуде стратегије.

Шта нам је чинити, шта предлагате?

- Прихватимо стварност, јер стварност не можемо променити непризнавањем стварности, нити је можемо променити држањем за паучину суверенитета из Резолуције 1244 Савета безбедности. Не постављајмо никакве услове ЕУ за наше чланство у њој. Уз помоћ ЕУ, изградимо Србију као модерну и просперитетну државу и за такву Србију вежимо и економски и културно и статусно наш косовски Јерусалим, а то су косовски Срби и манастири и њихова имовина. Помажимо и штитимо тај Јерусалим Србије. Косовски Срби морају добити и статус држављана Србије, право да бирају посланике наше државе и председника државе. Како Србија буде јачала, јачаће и њен економски и културни повратак на цело Косово.

Значи ли то признање Косова као државе?

- Не, јер то нико неће тражити, нити може. Косово је еп, а еп је изван и изнад сваког времена. Тај еп је говорио да је Косово Србија и онда када оно није било у Србији и када није било ни државе Србије.

Мало је познато да је у младости Драшковић био дописник из Африке, али и да је, иако је и он сам писац, једном другом књижевнику послужио као инспирација за роман... Иако је било давно, пристао је да са нашим читаоцима подели занимљиве успомене и анегдоте из тог периода.

- Писац Душан Микља објавио је роман „Африканац“. Каже да сам му био инспирација. Давно је било и свега је било. У Мапуту, главном граду Мозамбика, упознао сам човека који се звао Тито, а у Лусаки, престоници Замбије, грађевинца с именом Хитлер. У једном племену броје овако: „Један, два, три, четири, много.“ Све преко четири је много...

Како оцењујете идеју Ивице Дачића о подели Косова?

- Мислим да ни он не разуме оно што је предложио. Како Србија у договору с Албанијом да дели Косово? Зашто не у договору са Јапаном, с обзиром на ону паролу Србија до Токија? Сада подела није реална, не дају велике силе. Ако једнога дана буде реална, онда се на Балкану неће делити само Косово.

Годинама сте упућивали да је Дража Михаиловић убијен на Ади, а након толико година то је постало и званично. Какав је осећај? Да ли мислите да је откривена комплетна истина?

- Радујем се победи истине, али сам истовремено и несрећан због вулкана нечовештва многих који себе убрајају у националну елиту данашње Србије. Утркују се у ругању откопаном костима на Ади и сличним ископавањима тајних губилишта широм Србије. Кад се све јаме открију и проговоре, на Ади, око Дражиног гроба, морамо подићи меморијални центар, српски Јад Вашем, уклесати на зидове имена жртава, а на улазу у тај музеј смрти истаћи натпис: „УБИЈ, РАТ ЈЕ ЗАВРШЕН!“

Много се спекулисало да сте у бољим односима са вашим кумом Војиславом Шешељом. Када га очекујете и хоћете ли попиту кафу с њим кад дође?

- Политички смо удаљени као и раније, а приватно му желим само добро. Да хашки суд

поштује начела Европског суда, давно је требало Воја да изађе из притвора и буде пуштен на слободу до изрицања пресуде. Србија мора да се заложи за заштиту његових грубо погажених права. Надам се брзом Војином доласку кући и кумовској кафи с њим.

Недавно је Јадранка Шешељ открила да је Војислав најбољи шахиста у хашком притвору. Да ли сте играли шах с њим и какав вам је скор?

- Играо сам давно. Тада сам био бољи, а сада не знам. Видећемо ускоро. Он је сигурно много напредовао.

Припремате ли нови роман?

- Да, али ништа више не могу да кажем.

Ко боље кува, ви или супруга Даница?

- Она, јер понекад „скува“ и мене.

(Ало)